

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברכלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 721
פרשת כי-תצא תשפ"א

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
20:52	19:53	18:41	ירושלים
20:50	19:56	18:58	תל-אביב
20:53	19:56	18:52	חיפה
20:51	19:54	18:58	באר שבע

דבר ראש הישיבה

נסיעה לצדיק

היהדות תלויה בה • מכל פסיעה נברא מלאך • סיבת המניעות בדרך • קבוצת אמידים שנתקעו בדרך • ר' שמואל שפירא לא גילה • לעקוב אחר השינויים שבנופש • כל זאת ועוד - ביריעה המרתקת שלפנינו

כמה גניחות של אנה

יש מכתב מר' שמואל הורוויץ שסיפר על ר' שמואל שפירא בעת שהיה חלש מאוד והתנייד רק באמצעות כסא גלגלים, אך רצה מאוד לנסוע לאומן בראש השנה. בניו נעתרו לבקשתו, בתנאי שאם לא ירגיש טוב יאמר להם אפילו באמצע הדרך ויחזור. הם יצאו לדרך, ור' שמואל סבל ייסורים גדולים במשך כל הדרך, אבל לא אמר לבניו דבר.

כאשר הגיעו לעיר קייב שבאוקראינה אמר לבניו שהוא סובל מאוד. שאלוהו בניו "מדוע לא אמרת לנו קודם?", ור' שמואל השיב להם שכל הדרך התפלל על כך שחלילה לא יגלה להם שהוא לא מרגיש טוב, כי אם היה אומר, לא רק שהוא לא היה מגיע לאומן אלא גם בניו היו נאלצים לחזור.

מי שזוכה להגיע לרבינו זו בחינה שמגיע לבית מרקחת, והצדיק נותן לכל אחד את התרופות השייכות לחוליו. הצדיק מתקן את כל מי שמגיע אליו, ומהרגע שמגיע לציון הצדיק מתחיל בתיקון הנשמות [ואולי אפשר לומר שכאשר אדם החליט לנסוע לאומן, הצדיק מתחיל בתיקון נשמתו על ידי כל ההכנות שעושה לנסיעה, כמו שהעתיקנו למעלה שרבונו אמר שהלואי שיזכה לראות את אור בהירות הדרך של הנסיעות שלנו].

עוד מובא במכתב של ר' שמואל הורוויץ שכל אחד יסתכל איזה שינוי חל איתו מרגע שנתקרב לצדיק, כמה גניחות של אנה זכה לעשות, וכן כמה התרחק ממחשבות רעות ומידות רעות זכה להתקדש, ומלבד שינויים רבים שזכה כל אחד בזכות ההתקרבות לצדיק. צריכים להתבונן ולראות כמה הצדיק פועל איתנו משנה לשנה ועל ידי כך אנו משתנים לטובה.

נהר שמכבס טינופת

אחד הדברים שנפעלים למי שנוסע אל הצדיק הוא שהרבה פעמים התורה של האדם מגיעה מבחינת מותרות, ולכן תמיד יש לו ספיקות ונעשה לבו מטונף.

ולזכות לצאת מהטינופת הזו הוא על ידי הנסיעה לצדיק וההתקרבות אליו. כי שנוסעים לצדיק יוצאים מהמותרות, בבחינת הכתוב (יחזקאל לו, כה) "וזרקתי עליכם מים טהורים". ולכן יש הרבה שנוסעים לצדיק אפילו מסוף העולם, רבינו אמר "אני נהר המטרה מכל הכתמים", ורואים בחוש שהנוסעים לאומן לראש השנה זוכים שנפתחים להם השערים בעבודת ה' וזוכים לעצות והכרעות נכונות, והכל בזכות רבינו שהוא בחינת מים שלכן נקרא: "נחל נובע מקור חכמה".

ב

ליקוטי מוהר"ן (תורה ס"ו) כתב רבינו ז"ל של יהדותו של אדם תלויה בנסיעה לצדיק. ומובא בחיי מוהר"ן (סימן רצ"א): "אחליי שאזכה לראות אור בהירות הדרך של הנסיעות שלכם", "מכל פסיעה שנוסעים לצדיק נברא מלאך קדוש".

עוד מובא בליקוטי מוהר"ן שנוסעים לצדיקים כדי להמתיק את הדינים, כי על ידי הנסיעה אליהם זוכים לטהרת המחשבה שעל ידה נעשית המתקת הדינים.

מובא בגמרא (ראש השנה יא, א) שבראש השנה יצא יוסף הצדיק מבית הכלא, וזה רמז לך שבראש השנה הצדיק יוצא מבית האסורים, וכשהצדיק יוצא על ידי כך הוא מוציא גם אותנו מבחינת בית הסוהר (שזה כל התאוות והמידות הרעות). ומאידך גיסא עד שלא מגיעים לצדיק לא מודעים שנמצאים בבחינת בית האסורים, איננו יודעים שאנחנו שקועים בתאוות.

הרכב המפואר

נתקע

יש הרבה מניעות לנסוע לצדיק, כמובא בליקוטי מוהר"ן (שם): "כי כשאישי ישראלי צריך לעשות דבר הצריך לו ליהדותו... כגון לנסוע לצדיק אמיתי, אזי מזמינין לו מניעה. וזאת המניעה היא בשביל החשק, כדי שעל ידי זה יהיה לו חשק יותר לעשות אותו הדבר. כי על ידי המניעה שמונעין את האדם מן הדבר, על ידי זה נעשה התגברות החשק מאד..."

אנשים חושבים שעיקר המניעות הם בניין הכסף והממון, אך לא תמיד זה כך. סיפרו פעם על קבוצה של עשרים איש אמידים בממונם שקנו כרטיסי טיסה לאומן, הם קנו את הכרטיסים במטוס הטוב ביותר, במקומות הטובים ביותר, ועוד הטבות כהנה וכהנה, אבל לבסוף הרכב המפואר שהסיעם לשדה התעופה נתקע בדרכם לשדה התעופה וכולם איחרו את מועד הטיסה ולא זכו להגיע...

ואים מך שיש הרבה מניעות להגיע לצדיק, ולפעמים יש מניעות יותר גדולות מאשר מניעות מחמת ממון. והכל הוא שכל המניעות באות כדי שזכה להתקרב יותר לה', כי על ידי שמשברים את המניעות נעשים כלים גדולים לקבל בתוכם שפע קדושה וטהרה.

יש הרבה סיפורים על אנשי שלומנו שנסעו לאומן במסירות נפש לפני מאה שנה ויותר, ואצלם לא הייתה שאלה של ממון לגבי הנסיעה לאומן, השאלה הייתה של חיים ומוות.

התחדשות

עיקר עבודתו של הרב וייסבלום

מחנך שלא נוהג כך, אלא מגיע עם אותן מוסכמות משנים עברו ואינו מבקש מהתלמיד התנהגות חדשה, המסר שהילד מקבל הוא שהוא נשאר לא יוצלח! ולזה כמעט לא יעזרו ניסיונות תיקון, הרושם הלא-טוב יישאר לכל השנה ולתקנו יארך הרבה זמן אם בכלל! אמנם להורה יש יותר קושי להתחיל ולהתחדש, אבל הוא צריך לחפש כל הזדמנות, תהיה אשר תהיה, כמו יום הולדת, ראש השנה, התנהגות מפתיעה, ולהפוך אותה לסיבה למסיבה ולהתחדשות!

סיפר לי אחד מתלמידי הרב וייסבלום, אחד מחשובי המשגיחים בדורנו, שהמשיגים אמר לו שיעקר עבודתו בכל תחילת שנה היא לשכוח את התנהגות התלמידים משנים עברו ולהתחיל איתם כבחורים חדשים לחלוטין!

עבודה זו היא לא קלה בכלל ועומדת למבחן יומיומי, כי כולנו רגילים לחיות עם העבר ולהשתמש בזה לעתיד וזו סכנה גדולה. עלינו כמחנכים להיזהר מאוד בלשונונו מלהזכיר את כישלונות העבר, אלא רק להתמיד בשיבוח ההווה והמשתנה לטובה ועם זה ליצור עתיד טוב יותר!

לעולם לא אפתח

סיפר הרב ליפשיץ ז"ל (יועץ כינוני ופסיכולוג ידוע) על שיחה נוקבת שהייתה לו עם בחור מתקשה, וכשביקש ממנו לפתוח דף חדש בהתנהגותו נענה בשלילה מוחלטת: "אני לא פותח בחיי דף חדש!" הכריז בנחרצות. שאלו הרב ליפשיץ "מדוע?" והבחור ענהו כך: לי הייתה בעיה שהפרעתי הרבה בשיעורים, ויום אחד סיכמתי עם ראש הישיבה שאני מתחיל דף חדש, ואכן התאמצתי מאוד מאוד להתגבר ולא להפריע, והרב לא אמר מילה, לא החמיא לי עודד. ביום הרביעי להחלטתי נכשלתי בהפרעה קטנה, מיד הרב החל לצעוק עלי "זה נקרא דף חדש?"... נשברתי.

עלינו לזכור את דברי רבי נתן בליקוטי הלכות, שצריכים להתחדש בכל יום כאילו היום נולדנו מחדש! רבנו הק' זכה לשלימות כזו עד שאמר שלא יוצא ממנו הבל פה ללא התחדשות!

ה' יזכנו שנחיה בחיים של התחדשות, ונאמין בהתחדשות בנינו ותלמידינו, ואזי נזכה להצלחה בכל המובנים.

ומדים אנו בתחילתה של שנה חדשה כשכל הורה / מחנך חפץ בהצלחה בס"ד. מובן שבתחילה ישנם תכניות מרחיקות לכת וקבלות מיוחדות שיובילו לשנה המדהימה בחיינו ילדנו, אולם בצוק העיתים אנו מסיימים את השנה במקרה הטוב עם אותה תוצאה: הטובים נשארו טובים והחלשים אף הם "זכו" לשמר את מעמדם... כשבמקרה הגרוע יותר אנו גם מקלקלים את העבר.

הפתגם אומר על הפסוק (דברים יא, יב) "מראשית השנה ועד אחרית שנה", שבתחילה אנו בטוחים שהשנה הזאת תהיה "השנה", בה' הידיעה, אבל בסוף אנו מסיימים בקול ענות חלושה, "אחרית שנה", עוד שנה סטנדרטית... ובאמת מה הוא הגורם לשינוי מבורך ולהצלחה, ומה חלילה מונע אותה?

לא רק בתיאוריה

התשובה היא התחדשות וחוסר התחדשות! כל מה שמפריע לתלמיד / בן להצליח, הוא העבר שלו. הוא כבר התרגל לסגנון התנהגות ולא רואה מוצא מזה, מה גם שהסביבה שלו משדרת שהמצב ממשיך כרגיל, אז מדוע שהוא ישתנה? הילד אומר לעצמו: מה משנה אם השנה התחלפה, הרי אני נשאיתי אותו דבר הן בעיני והן בעיני הורי ומחונכי! דבר זה גורם לחוסר אמונה בעצמו ואי חשק לנסות להשתנות.

אחת הנקודות החשובות בהם הורה / מחנך צריך לנקוט בה בכל השנה ובפרט בתחילתה, היא פתיחת דף חדש לחלוטין! אני נוהג באופן אישי לא לברר על התנהגותם של התלמידים משנים עברו ופותח בדף חלק, ולא רק בתיאוריה אלא אני מאמין בזה באופן מושלם, שלכל תלמיד ותלמיד יש את ההזדמנות והכוחות להתחיל וליצור משהו חדש שישנהו לחלוטין.

אני אומר להם באופן הכי גלוי שאני מצפה מכל אחד להגיע ל-100% הצלחה. בהתחלה זה מעורר גיחוך אצל חלושי האופי והכוח, אבל אני מתעלם ממבטי הייאוש ומתחיל לנהוג בהתאם לצפייותי, אני דורש שמירת זמן מלאה, לימוד איכותי, שמירה על התנהגות בוגרת ועוד ועוד, ופתאום מגלה התלמיד שדורשים ממנו דרישות ששנים לא הוא לא התבקש, ודבר זה גורם לו להרגיש שמאמינים בו שמשוהו חדש מתחיל ושהוא יכול להיות חלק מההצלחה, והוא נוהג בהתאם!

מצלא טבא וגדיא יאה

בלב רוען ובשעמחה נאחל שפע ברכת מצל טוב לעמך הדגול העשוי לילות ביניים בגידולי תפארת יונקית חן ובהצמחת ילדי ובחורי ישראל לתפארת עם ישראל

ה"ה הרב ר' עשה שמואל אורלנצ'יק שליט"א

ראש עתבתא דמכינה לישיבה "אמונת ציון"

לרגל אירוסין בתן הכלה שיתח' עב"ג בשענה טובה ועוצצלות

הוי רעון שהוויזוג יעלה יפה ויזכה לדאות אך נחת יהודית בדרך החסידות ובדרכו של רביה"ק והלמידיו עד ביאת תן

הצרכים: עשרת גליון "נחלי נצר" והגהלת הצוסדות

מערבב את האותיות

אתה מערבב את אותיות התורה לא לפי סדרן המקורי, וזה ממש ממש גרוע. ולכן ה' מזהיר: "את חוקותי תשמורו!", אל תבלבל את האותיות של התורה, ולכן אל תעשה שום כלאים בבגדים ובשדה ובבהמות. מעניין, נכון?

כל עוד שזה נוגע רק ל"בגיר" שלא ייצרו בגדי שעטנז, ולחקלאי מקוממיות שלא ירתום למחרשה את יורם החמור ושושנה הפרה יחד, נו, זה בסדר. מה איכפת לי מה הם עושים.

אבל הבעיה הגדולה שזה לא נגמר בזה. במידה מסוימת, אם אני ואתה עושים עבירה אנחנו פוגמים באות מהתורה, ואז שוב מתחילות האותיות לרקוד ולהצטרף בחיבורים לא נכונים ולהתערבב, פשוט קורה שעטנז וירטואלי, ואני אשם בזה! וזה לא משהו ערטילאי שקורה שם בשמים. התורה המעורבת מתחילה לבלבל לי את המוחין ואז החברים שומעים אותי ואומר כאלה סברות עקומות, אוהו, כל השכל שלי נהיה הפוך מהתורה, אפשר לומר שעל זה נאמר "לא

זכה נעשית לו סם המוות". בלבול את התורה ולכן היא מכניסה לך הבנות עקומות על כל החיים. איך אסתדר בלי ראש על הכתפיים שיכול לומר לי ביושר מה לעשות ומה לא?

בדיוק בשביל זה יש את הצדיק, שהוא רואה את כל מה שאמיתי לך כאן בשמים, והוא יודע לסדר את האותיות בחזרה, הוא עושה כאלה צירופים מהאותיות שלא רק שהכל מסתדר אלא אף הוא מסדר שיהיו תיקונים מיוחדים על כל הפגמים שעשינו רחמנא ליצלן.

אבל "כל המתגאה חכמתו מסתלקת ממנו", ואם אנחנו רוצים לקבל מהצדיק הזה ולהיות בחזרה חכמים עם עצות ישורות, זה רק אם נתקשר אליו בתמימות ובענוה. את התוצאות תראה באומן...

(לקוטי הלכות ערלה ה, ח)

ני נוסע לאומן עוד מעט, וחושש שיהיה לי קר מדי. אני חושב שאקח את צעיף הצמר שקניתי לפני שנתיים. צמר הוא דבר מחמם, ללא ספק. רק מעניין שמוטר ללבוש צמר, ומוטר ללבוש פשתן, אבל כשהם מחוברים זה לא טוב, שעטנז, כמו שכתוב בפרשתנו.

כולנו יודעים או משערים שהשורש של הצמר והפשתים מנוגדים זה לזה ויהודי שלובש מחוברים "מעורב את הצינורות", כמו שאנחנו אוהבים לצטט. אבל הגיע הזמן ללמוד את הנושא לעומק אחת ולתמיד.

דבר ראשון שתפס לי את העין מיד כשקראתי את הפסוק על שעטנז בפרשה, הוא שהתורה כותבת את שלשת סוגי ה"כלאים" אחד אחר השני: זריעה, חרישה, ולבישה. ואם חשבתי שזה מקרה, ראיתי שגם בפרשת קדושים כך זה נאמר: "אֶת חֻקְתֵי תִשְׁמְרוּ, כִּי זֶה נֶאֱמַר: לֹא תִבְרָע פְּלִאִים, וְגִבְדֵי פְּלִאִים שֶׁעֲטָנָז לֹא יֵעָלֶה עֲלֶיךָ". שוב שלש סוגי ערבוביה שאסורים על פי התורה. על זה רבי נתן לא מתעכב, אבל נראה לי שיש כאן רמז ששורש שלשת האיסורים הוא אחד.

אבל מה שודאי מעניין, ששם בקדושים התורה מתחילה "את חוקותי תשמורו" כהקדמה לאיסורי כלאים. מה זה קשור? באותה מידה התורה יכלה לכתוב "את חוקותי תשמורו, ואהבת לרעך כמוך, לא תיקום ולא תטור, ולא תשנא את אחיך בלבבך" לדוגמה... זו הקדמה כללית לכאורה, לא?

אז כנראה שלא. לפני שאסביר לך למה לא, אזכיר לך שלכל דבר יש שורש בתורה. כלומר לאבן ולים, לקקטוס ולתפוח, לקוף ולנמלה, לי ולך, כל אחד מהדומם-צומח-חי-מדבר שקיים בעולם יש לו בסיס ומקור בתורה שממנו חיותו. והקדוש ברוך הוא שברא את כל העולם יודע שברגע שאתה מחבר צמר ופשתים - ה' ישמור מה שקורה.

כל עוד שזה נוגע רק ל"בגיר" שלא ייצרו בגדי שעטנז, ולחקלאי מקוממיות שלא ירתום למחרשה את יורם החמור ושושנה הפרה יחד, נו, זה בסדר

לצעירי הצאן

לב טהור

בראש השנה הצדיק מוציא אותנו מבחינת בית הסהר, שזה כל התאוות והמדות הרעות. גם הרבה פעמים התורה של האדם מגיעה מבחינת מותרות, ולכן תמיד יש לו ספקות ונעשה לבו מטונף. ולזכות לצאת מהטנפת הזו הוא על ידי הנסיעה לצדיק וההתקרבות אליו

מתוך מאמר ראש הישיבה

הסעודה ושלשת החכמים

112 שנים לפטירת ה"בן איש חי", שב"ק י"ג אלול תשפ"א - תרט"ט

שמחה כתורה!"

רבי יצחק המשיך להרהר בסוגיא רבות כשאזינו אינן שומעות כלל את הנעשה סביבו ועיניו לא רואות, ולאחר שבעזרת הקל-זכה לתרץ את שתי הקושיות הנותרות שם לב שמתקרבת שעת חצות. מעודו הקפיד רבי יצחק לתקן ולבכות על הגלות בשעת חצות, ולכן הליט את פניו בגלימתו כאדם העיף מעמל יומו ומאכילתו הרבה, הניח את ראשו על הקיר הסמוך ובלחשיה ביכה את גלות השכינה.

לאחר זמן מה נגמרה המסיבה, לא לפני שרבי יצחק הספיק לעיין עוד בסוגיית ולשלות מרגליות ופנינים.

רבי יעקב, לעומתו, נכנס פנימה וישב בשולחן המשושה שבשמאל, אך מהרגע שהגיע כרכר באי-נוחות על מקומו כאילו הוא זרוע קוצים. מי הם המוזמנים לכאן? מה לו ולהם? מה יעשה בחברתם שעות כה ארוכות?

ואז החלו המנגנים לזמר שירים קלאסיים, והוא סובר כי מנגנים הם על עורקיו העומדים להתבקע. מה אלו השירים המוזרים הללו? אולי נשבח לה? אולי נלמד מעט זוהר או מדרש?

כל שכניו של רבי יעקב לאותו שולחן ראו איך נראה אדם שממש לא מעוניין לשבת כאן. רגע מסיט את ראשו לימין, רגע לשמאל, רגע סוגר את עיניו בלאות, ובמשינה פותחן כשהן רושפות ובוערות, רגע מרים את ראשו מעלה כמבקש עזרה משמים, ולאחר מכן מביט בראשו אל הכניסה, אולי משם יגיע עזרו. והעיקר: השעון, שזכה למבטים כל חצי דקה, שמא יחוס וירחם ויתקדם מהר יותר.

רק בשתיים לפנות בוקר שם רבי יעקב לב ששעת חצות עברה זה מכבר! שוב לא יכל להתאפק, רץ מהרה אל החצר החיצונית, התיישב על הרצפה והחל למרר בבכי על גלות השכינה שהצטרפה לגלותו האישית - "על נהרות בבל" - - -

העשיר שמע לילות בניגון קינות של בין המצרים, זעם בקול: "מי הוא זה שבא להפריע שמחתנו לבילי שמח שכה? וכי תשעה באב הוא היום?!"

"זו דרכם של תלמידי חכמים" השיב לו ליצן מהקצה השני, "מחליפים עיתים ומשנים את הזמנים כרצונם. התאוה לבכות, והחליט שתשעה באב היום..."

"הסו!" השיב העשיר, "למה תדבר סרה על החכמים? הנה ראה את רבי יצחק שיושב עימנו מתחילת המסיבה ומשתתף באופן נאה כל-כך! אחד יכול להשתטות, זה לא משליך על כל החכמים!"

סיים רבי יוסף חיים מבגדד: נמצא שרבי יצחק הגדיל לעשות מרבי אברהם שלא הגיע כלל אל המסיבה, שרבי אברהם לא הועיל ולא הזיק, ורבי יצחק גרם בהתנהגותו בדרך-ארץ לקדש שם שמם ולהסיר שנאת עמי ארצות מהחכמים.

(מקור: "נפלאים מעשיך" אות קנז)

דרשן מופלא היה רבינו יוסף חיים מבגדד. כל בני דורו היו נאנחים בעונג ומגלגלים עיניהם מעלה בתשוקה בהיזכרם בדרשותיו נוטפות הצוף, כשאלפי-אלפי בני ישראל שבבבל עומדים צפופים ומקשיבים במשך שעות ארוכות לאמרי פיו הבלולים מגמרא ומשנה, הלכה ומוסר, אגדה ודברי חיזוק, בלא שים לב לחוס ולדחוק.

באחת מדרשותיו פתח רבינו יוסף חיים את פיו וסיפר:

העיר כולה צהלה כשנודע על לידת בנו של הגביר. תלמיד חכם גדול לא היה הגביר דנן, אך ותרן בממונו היה ובכל עת מצוא היה נוהג לפזר מהונו ולהנות בו בני אדם.

כעבור שבוע נשלחו הזמנות לכל חשובי העיר להגיע ל"ברית יצחק", הוא ליל קודם המילה אשר בו מתאספים בצל קורת הרך הנימול ועורכים סעודה לכבודו.

הגאון רבי אברהם פתח את הזמנה המקופלת שהובאה לו על ידי משרתו של הגביר, ונאנח. אשר יגור -

בא לו. מה יעשה במסיבה זו? לשם מה עליו לבוא לשם? דברי תורה לא ידברו, אף שירי שבח לה' לא ישירו, ולמה איפוא תדרוך כף רגלו שמה?

נטל רבי אברהם פתקה אחרת, רשם בה התנצלויות רבות בפני הגביר שחולשה תקפתו וחולאים רבים ונאמנים באו עליו ומשום כך לא יוכל לבוא אל המסיבה.

גם הגאון רבי יצחק קיבל פתקת הזמנה למסיבה, ומשום שידע על תירוצו של רבי אברהם לא יכל לנקוט באותה תחבולה פן יקלוט הגביר שמשוהו

כאן לא כשורה, ונאלץ לאשר את בואו. כך גם הגאון רבי יעקב נאלץ להשיב בחיוב להזמנה, ומאותה הסיבה.

בלילה קודם הברית נתאספו כל חשובי העיר לבוא לביתו המואר והמפואר של העשיר, שהיה עמוס בשולחנות עמוסים, ובניהם היו גם הגאונים רבי יצחק ורבי יעקב.

רבי יצחק התיישב בשולחן העגול מימין, וכאשר החלה התזמורת בשירים קלאסיים הרהר לעצמו: "הלא חבל על כל רגע; מה לי ולקולות משעממים אלו? מוטב אנסה ליישב את הקושיות החמורות שנתקלתי בהם בבוקרו של יום ביושבי בבית המדרש. לאחת מהן אף לא מצאתי מישוה שיקשה אותה ויכתבה בספרו, והשתים שמצאתי בספרי המפרשים שהקשוה - נשארו בקושיא בלא תירוץ מספיק".

רבי יצחק הרהר רבות, הפך בה וּפָּךְ בה לכל הצדדים והזוויות, נתחבט בכל פינות שמצא ושלא מצא, עד שבסייעתא דשמיא מצא תירוץ לקושיא האמצעית. פניו נהרו ועיניו זרחו, ולמרות שבדיקו אז כל המסובים שנתפכו בשחוק בשל הבדיחותא שהפריח אחד המסובים - פניו של רבי יצחק היו מחויכות ומאירות משל כולם; הלא "אין

דרשות מענגות ומרתקות. רבינו יוסף חיים מבגדד

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

BL

LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באופן

שאלה:

האם מברכים תפילת הדרך בניסיעה במטוס?

תשובה: כן. ולכתחילה יאמרנה מיד, קצת לאחר שהמטוס ממריא.

ס"ז) כתב שלכתחילה יאמר תפילת הדרך לפני שהתרחק מהעיר "פרסה", כ-3,800 מטר, ומאידיך אין לומר אותה לפני שמתרחק מהעיר כ-70 אמה [35 מטר]. ולכן לכתחילה יאמר תפילת הדרך מיד לאחר שהמטוס ממריא, בגובה שאם יפול המטוס זו תהיה סכנה (הליכות שלמה פכ"א), ולפני שממשיך לטוס ויהיה רחוק פרסה מהעיר (שו"ת משנה הלכות ח"א סי' עז).

אך כל זה לאשכנזים, אך לשיטת הפוסקים הספרדיים שיעור פרסה נמדד בזמן ולא במרחק (יבי"א שם, ועוד), ולשיטה זו אפשר לומר תפילת הדרך לכתחילה עד 72 דקות מההמראה.

עוד נעיר כי יש מפקפקים על המילים שהוסיפו בדורנו על תפילת הדרך לנסיעה במטוס, וטוברים כי אין ראוי לומר אלא את הנוסח המוזכר בגמרא ובראשונים (פסקי תשובות שם).

הרחב דבר: מפורסמת בעולם התורה ראייתו המבריקה של הגאון מרוגאטשוב, שבגמרא (חולין קלט, ב) נאמר לגבי שילוח הקן שאדם המוצא קן בשמים לא צריך לשלחו, שהשמים לא נקראים "דרך" ולכן לא על זה כיוונה התורה "כי יקרא קן ציפור לפניך בדרך", ואם כן אין לומר תפילת ה"דרך" במטוס...

אמנם בשו"ת יביע אומר (ח"ב או"ח סי' יד) כתב שלמעשה יש לומר תפילת הדרך בשם ומלכות, והוסיף שיתכן שגם הגאון מרוגאטשוב עצמו אמר זאת בחריפות להלכה ולא למעשה [וראה שם דחיית הראיה], וכן כתב בפסקי תשובות (סי' קי הע' 14) שכן דעת כל פוסקי דורנו.

מה שכן שונה בניסיעה במטוס, שהרמ"א (סי' קי

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

הטיסה נדחתה בשלשה ימים...

עובר עכשיו, ושהכל יסתדר לטובה".

שלשה ימים אחרי ראש השנה יונתן נחת בארץ ישראל, וה'קבלת פנים' שחיכתה לו הייתה גדושה בכעסים ורגשות. "עם ההורים שלי הסתדרתי די מהר, אבל לישיבה כבר לא יכולתי לחזור. עברתי ללמוד בישיבה קרוב לבית, זאת הייתה ישיבה של בחורים ליטאים מובחרים, אבל אני למעשה הייתי בא בבוקר, לוקח כמה ספרים ויוצא לשדות ולמעיינות".

הפיצוי של רבינו הקדוש לא איחר להגיע, "לילה לפני שנסעתי לאומן בשנה שלאחר מכן - התארת. למחרת כבר הגעתי לרבינו הקדוש ואמרתי לו: רבינו, תודה רבה, הכל היה שווה".

מאז ועד היום הרב יונתן לא מוותר על אומן ראש השנה, יהיה מה שיהיה. "אומן זה התמצית שלי, להרגיש מה שיהיה בגאולה. התחושה שם כל כך מופלאה, כאילו יש ענן שמרחף מעל כל האזור שם ומוריד את מפלס המתת, החרדות והכעס בשבעים אחוז ומרים את הרף של השמחה בשבעים אחוז. זה למעשה הכי קרוב שפגשנו בינתיים עד לגאולה".

(מגזין 'ניצוץ' אדר תש"פ)

קבלת פנים כועסת. ר' יונתן שחר

בשנה הראשונה להתקרבותי מספר ר' יונתן שחר, "לא נסעתי לאומן. הלב שלי התפלק כשראיתי את כולם נוסעים ואני נשארתי כאן, הבנתי ששנה הבאה יהיה מה שיהיה - לא אוותר על זה.

"חודשיים לפני ראש השנה השגתי הלוואה של הסכום, קניתי כרטיס בסוד מוחלט לנסיעה מערב ראש השנה ועד מוצאי ראש השנה. יום לפני הטיסה סיפרתי לאחי הגדול שאני טס ושלא יאמר לאיש. הורי חשבו שאני בישיבה ובישיבה חשבו שאני בבית. הגעתי לאומן ויחד עם החשש הגדול שהיה לי הבנתי מהר מאוד שזה היה שווה.

"הרגשתי ממש שרבינו הקדוש הזמין אותי אליו, שהוא באמת דואג לי באופן אישי. חוויתי התרגשות שאי אפשר להסביר. אבל אז במוצאי ראש השנה, סוכן הנסיעות הודיע לנו שהטיסה שלנו נדחתה בשלשה ימים, הבנתי מיד שכ-ו-ל-ם עומדים לדעת שהייתי באומן, אין שום דרך להסתיר את זה... את שלשת הימים ניצלתי בתפילות ובתחנונים כשאני שופך שיח ומבקש מרבינו שיעזור לי. אמרתי לו שאני עכשיו בידיים שלו ושיפצה אותי על כל מה שאני

פתגם השבוע

כלל חשוב בחינוך: זכור! לכל כלל - יש יוצא מן הכלל

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת-בת-שבע ואדל בת-דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

נסיון נריה

סטודיו טאטע

סטודיו ליצירת יהודית

ליצוץ נר"י | צילום ילדים ומשפחות | מתנות ומזכרות |

tate.odell@gmail.com | 054.844.1858

בינתיים השערים פתוחים

הקיבוץ בעיצומו. אלפי ספרים בדרכם להיכלות הלימוד והחיבות באומן

מי ראש השנה מתקרבם בצעדי ענק, ובינתיים, למרות החששות הכבדים, שערי אומן ואוקראינה עדין פתוחים לרבות חסידי ברסלב שלא ממתנינם לרגע האחרון ומקדימים להגיע ולהשתתף בקיבוץ הקדוש, כאשר משעה לשעה אזור הציון הקדוש מתמלא בעוד ועוד חסידים מכל גווי הקשת.

מצפים להגעת ההמונים

באוקראינה פרסמו בימים האחרונים הודעה מסודרת ובה פרטו כי הם מתכוננים לקראת הגעת ההמונים לאומן. בהודעה נאמר: "אוקראינה מתכוננת לקבל עולי רגל חסידיים לאומן. ההכנות לקבלת הפנים הבטוחה של עולי הרגל החסידים לקראת חגיגת השנה החדשה - לקראת סיום". כך גם סגן שר

הבריאות באוקראינה, מר איגור קוזין, פרסם השבוע הודעה רשמית לפיה אוקראינה נערכת לקבל את הבאים לציונו של רבי נחמן ממברסלב באומן בראש השנה.

סגן השר הוסיף ופירט כי גופי ממשל שונים לצד גופים מקצועיים גדולים נטלו חלק במהלך ההכנות וההיערכות לקראת הגעת ציבור המתפללים לאומן. "נכון לעכשיו" אומר קוזין, "המצב האפידמיולוגי באוקראינה, אחוז מתחסנים מהגבוהים בעולם והכנה בזמן לחגיגה זו, מאפשרת קבלת עולים לרגל. כללי מעבר הגבול הוגדרו בבירור, זאת למען בריאות ובטיחות הציבור. אנו עושים כל מה שאפשר בכדי להבטיח שהכניסה והשהייה של עולי הרגל באוקראינה יהיו בטוחים הן לאזרחים המקומיים והן לבאים".

לדברי סגן שר הבריאות האוקראיני נעשים כל המאמצים האפשריים על מנת לדאוג שהגעת המתפללים מישראל לאוקראינה תהיה בטוחה. הפרסום הופיע כהודעה רשמית של משרד הפנים האוקראיני, בו נאמר שמכוון שמצב התחלואה באוקראינה נמוך ואוקראינה אף נמצאת ברשימת המדינות הירוקות אין סיבה למנוע את הגעת המתפללים לימי ראש השנה לאומן.

תנאי כניסה למדינה

לעת עתה אין איסור יציאה מארץ ישראל לאוקראינה. במהלך 24 השעות שלפני הטיסה יש למלאות טופס הצהרת נוסע יוצא, ומבחינה חוקית - אפשר לנסוע. התנאים שמאכן והאלה הם תנאי הכניסה שהציבה אוקראינה, ושחלקם נבדקים - כנהוג - עוד קודם הטיסה ע"י פקדי הצ'ק אין. יש להציג בדיקת קורונה עם תוצאה שלילית, באנגלית, שנעשתה בתוך 72 שעות שלפני הנחיתה באוקראינה. את הבדיקה יש להציג גם בצ'ק אין, לפני הטיסה מישראל. מחוסנים ומחלימים פטורים מבדיקה. חובה להציג תעודת מתחסן מקורית.

כך גם יש להציג ביטוח בריאות אוקראיני בתוקף, הכולל גם כיסוי להשפעות נגיף הקורונה. לצערנו 'גזרת המכשירים האסורים' עדיין בתוקף, כך שכל אחד מעל גיל 18 שאינו מחוסן בשני חיסונים, מחויב להביא מכשיר טלפון חכם ובו מותקנת אפליקציית הבידוד האוקראינית "ו'דומה". מי שמגיע ללא הטלפון נשלח חזרה לארץ המוצא.

מי שאינו מחויב באותו פלאפון אלו נוסעים מחוסנים (רק מחוסנים ב-2 חיסונים!), כך שמי שמחזיק בתעודת מתחסן (חיסון מלא של 2 מנות, פיזור או מודרנה, או כל חיסון אחר המוכר על ידי ארגון הבריאות העולמי) פטורים מהתקנת אפליקציית הבידוד. בצ'ק אין הוא יצטרך להציג את תעודת החיסון, הביטוח הרפואי ואת אישור היציאה מארץ ישראל - זהו (אין צורך בבידוד, בפלאפון חכם, אפליקציה ובדיקת קורונה בהגעה), שימו לב: מחלים+חיסון אחד אינם מוכרים באוקראינה!

בדיקות ישירות באומן

לאחר הכניסה לאוקראינה יש לבצע בדיקת קורונה. ניתן לבצע את הבדיקה בתוך מתחם שדה התעופה, לפני המעבר במכס או אחריו, או באומן בחפ"ק איחוד הצלה. לאחר קבלת תוצאה שלילית לקורונה הבידוד מתעדכן ומתבטל.

אם לא קיבלתם תשובת קורונה שלילית או שלא עשיתם בדיקה אחרי ההגעה לאוקראינה, אתם צריכים להיכנס לבידוד ביתי לאחר 72 שעות מרגע ההגעה לאוקראינה והפעלת האפליקציה בעת הכניסה לאוקראינה ועד 10 ימים, או עד קבלת V ירוק באפליקציה ע"י תוצאה שלילית. המפריים בידוד או המוחקים את האפליקציה (לפני שעשה בדיקה והאפליקציה עודכנה והוא קיבל הודעה שנפטר מבידוד) מסתכנים בחותמת שחורה ובגרוש מהמדינה.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

להזמנות:
02-6289761
052-7679638

ספרו החדש של הר"ח שמואל שטון שליט"א

שביל חדש נפתח אל הלב